

KADINI DÖVME (5)

(...düenden devam)

Dayak, İslâm'ın teşvik ettiği bir metot değil, fakat çaresiz kalındığında son ümid olarak başvurulacak bir yöntemdir. Başka ıslah metodu varken hemen dayağa başvurmak, hiçbir suretle doğru değildir. Allah'ın kullarına acımak lazımdır. **Kadın insanın kölesi değil, hayat arkadaşı, en yakın dostudur.** Onu bir oyuncak gibi kullanmak, canı sıkılınca nefsinin tatmin, öfkesini gidermek için ikide birde ona dayak atmak, sonra da onu sevmeğe kalkmak İslâm'ın sevgi, şefkat anlayışına aykırıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Daha ne zamana dek, biriniz karısını câriyeyi döver gibi dövecek, belki günün sonunda da onunla birleşip yatacaktır?"

(Müslim, Cennet, b. 13, h. 49; Buhârî, Nikâh, 93)

Kur'ân'ın amacı, toplumun çekirdeği olan âileyi sağlamlaştırmak, yuvanın bozulmasını, âilenin dağılmasını önlemektir. Âile içinde anlaşmazlıklar olabilir. Önce öğüt, sonra ayrı yatmak, daha sonra hafifçe dövmek de işi düzeltmez, anlaşmazlık büyür, yuvayı bozacak derecede tehlikeli boyutlara ulaşırsa Nisa 35'nci âyetin hükmü gereğince karı-kocanın arasını bulmak üzere erkek ve kadının ailelerinden birer hakem (arabulucu) tayin edilir. Hakemler, arayı düzeltmeğe çalışırlarsa Allah da karı kocanın arasını bulur. Çünkü Allah, her şeyi bilir, her yapılandan haberdâr olur.

Hakemleri karı kocanın kendileri tayin edebileceği gibi, erkek ve kadının yakınları, komşuları yahut hâkim de tayin edebilir. Bu, mü'minlere farzdır.

Normal olarak hakemler, karı kocanın âilelerinden seçilir. Çünkü aile içindekiler, onların hallerini daha iyi bilirler. Fakat gerektiğinde âileden olmayan kimseler de hakem tayin edilebilir. Hakemler, geçimsizlik nedenini ve bunun giderilmesi çaresini araştırırlar. Genellikle ulemâ, hakemlerin hem birleştirme, hem de ayırmaya karar verme yetkisine sahip oldukları görüşündedirler. Fakat Katâde, Zeyd ibn Eslem, İbn Hanbel, Ebu Sevr ve Dâvûd gibi bilginler hakemlerin, ancak birleştirmeye karar verebileceklerini, ayırma yetkisine sahip bulunmadıklarını söylemişlerdir (İbn Kesîr, Tefsîr: 1/493). Bu görüş, âyetin ruhuna daha uygun düşmektedir. Çünkü âyette, arabulmak için hakem gönderilmesi emredilmektedir. O halde hakemlerin görevi arayı büsbütün bozup karı kocayı ayırmak değil, aralarını bulup onları birleştirmektir.

Muhaddis el-Hâkim Ebû Abdillâh ibnu'l-Beyyî, 35'nci âyette Müslümanlardan iki zümre arasında çıkan anlaşmazlığın çözümü için her iki taraftan birer hakem (arabulucu) gönderilmesine işaret bulunduğunu söylemiştir. Âyette fırka ve fitneden endişe eden herkesin iki hakem göndermesine delâlet vardır. Nitekim Emîru'l-mü'minîn Hz. Alî, Haricîlerle arasında çıkan ayrılığın çözümü için hakem tayin edilmesini bu âyetten istidlâl etmiştir. Demek ki Müslümanlar arasında fitne çıktığında sorunun çözümü için hakem tayin etmek uygun olur (Tefsîru'l-Kasimî, 5/1226).
